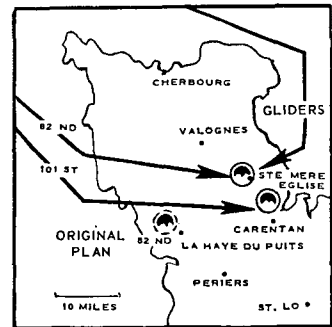

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

בזמננו — חובה היא על המתכנן ומעצב דמותי-שליצבא לראות נכוחה את מהותו המורכבת ורבת-התביעות של תפקיד הפיקוד והשליטה (במובנם הרחב) בצבא החדש. ראה זו — היא הנותנת לסקירתו של אל"מ אלק, על קצירת-המטה המתאם ודרכי הכשרתו (עמ' 4), את מלוא-חינויותה. שכן, לא די להציג דרישות; צריך להכשיר לקראתן. ואין זה מספיק להגדיר מה יהיה אופיה של מלחמה צפויה; נחוץ שההכשרה הניתנת לצמרת תהלוט את אופיה של הלחימה העשויה לפקוד אותנו. למתן ראשית-התשובה לשאלה: „כיצד“? — מכוונת הסקירה.

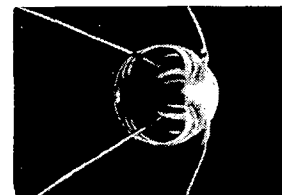
„צניחה“ ונחיתת-מאוייר — מה יהיה חלקן במלחמות-עתיד? התשובות לשאלה זו — ראשיתן בלקחי העבר; אלא שאת לקחיו נחוץ יהיה גם „לתרגם“ ללשון מציאות-המחר. הנה, למשל, השריון במלחמה הראשונה היה שבשניה — ודאי ששני דברים שונים היו. אך מי שהעמיק-דאות בשרוש יכולתו של השריון — יכול היה (כפי שהוכיח פולר עוד ב־1918) לחזות-מראש את דפוסי תפעולו המנצח, ב־1939-41. סוגי מצבים אחד לבעית ההפעלה של כוחות-מוצנחים מנותח ע"י סאל"ב נבו (עמ' 7). במאמרו בעקבות הספר החדש של גנרל ס.ל.א. מרשל, על „צניחת-הלילה“ הענקית (שתי דיביויות!) בנורמנדיה, ממילא שופכת סקירתו אור-מה גם על הלחימה נגד-צנחנים. וסוגיה זו, בישומה המעשי כיום לגבי גייסות-ישראל וגייסות-מרחביים כאחד, היא נושא של מאמר-ההדרכה הסובייטי „גדוד ממוצע משמיד כוחות-מין-האוי“ (עמ' 19), לסוגית „גדוד“ זו — קשר גם לענין השלישי שבמעגל „מוטסים ומוצנחים“ בחוברת זו. אורח-ההנחתה הגמיש, ב„סגנון-החדש“, מהליקופטר — כבר הוא לא-פעם מדפי „מערכות“ (חוב' קמ"ד; עמ' 20), בעיקר לפי מקורות-הדרכה סובייטיים; וכן, זה-עתה, ב„צקלון“ (מס' 118 עמ' 10) — ברות התפיסות האמריקניות. והנה, הרשימה שבמעמ' 21 מציגה סיכום-ראשון של בעיות ההיתקלות (וההיפגעות הרבה-יחסית) באש-הקרקע, הצפויה עתים לאורח-לחימה זה במלחמות השונות, כולל מלחמות-ההתקוממות והגרילה. הרקע להצגת בעיה זו — הוא הנסיון, חדש-שבהחדש, במלחמה בדרום-ישראל, על אף ריחוקם-למאורה — מאירים שלושת הנושאים בחינות שונות של תמונה גדולה אחת.

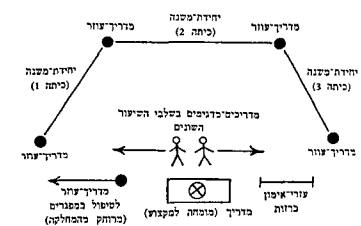
לעתים דומה כי „ממלכת-הירדן ההאשמית“ נגזרה מתוך מפת ארץ-ישראל המנדטורית באותו אופן שיריותי כמו שגזורים קטעי התמונה במשחק-ההרכבה שנקרא בפי הבריטים — „Puzzle“. מגעיה הגיאוגרפיים (ובעצם, הטופוגרפיים, ואף אוכלוסיתיים) במדינת-ישראל — אין כמוהם לאינטימיות ולזיקת-גומלין. אך מה יודע כיום ישראלי ממוצע על שטחי „ירדן“ אלה, בחציאותם וצביזונם הנוכחיים? הותיקים וזכרים את האתחול; והחדשים?... ראשית מעלותיו של המאמר (עמ' 25) מאת מיכאל א. — בכך שהוא מגולל בפני הקורא, ולו בקיצור, את מציאותה עתה של מדינת-ערבית השוכנת מעבר למחיצה כה דקה שמשתרעת לכל אורכה של מדינת ישראל. תמונת המצב המשקי ובעיות הפיתוח המוצגות במאמר השונה כל-כך מזו של עבר-הירדן וחבל-שכם כימי המנדט — יש בה כדי לעשות את מושגי הקורא ל„מעודכנים“ ומציאותיים יותר.

לאחר סקירת-המבוא שלו, ב„מערכות“ קמ"ח, על שורשי-צמיחתו של „הכושר הרקטי“ הרוסי — עומדי אל"מ א. נחשון הפעם (עמ' 31 בחוברת זו) על גורם-היסוד, עליו מושתתת עדיפות עצמתם של הטילים הסובייטיים כיום; ובעיקר — באותם תחומים המצריכים במיוחד „רקטות-ענק“ כאלה, כמובן, שהדבר אשר בו יהיה קוראנו מעונין במיוחד (בסקירה נוספת זו של סוגית הרקטות הסובייטיות עלי-ידי א.נ.) הוא כיצד מושמות בתחום ה„טילנות-הצבאית“ האפשרויות הטכנולוגיות שטופחו בברית-המועצות. אכן, גם הרשימה הניתנת הפעם תורמת להבהרת אותם מושגי-יסוד שבלעדיהם קשה יהיה להבין את המרחש כיום בתחום בנין כוחות רקטיים-לוחמים.

מסגרות קטנות או גדולות? טיפוח אינדיווידואלי או יצור מהיר-קצב? הסתפקות באמצעים „ביתיים“ — או היעזרות בשכלולים טכניים חדשים? הדרכה בקבוצות-אימון ל„מקצוע מסוים“ — או גיבוש יחידות-משנה-מלוכדות? הכנת שכבה של טכנאים-עוורים — או חינוך מפקדי-משנה מעשיים? כל אלה — הן גישות שונות, שכבר מצאו ביטוי במאמריהם של אל"מ בראן, סאל"ב עמוס ק. וסאל"ב שמחה ב. (בחוברות קמ"ז, קמ"ח וקמ"ט של „מערכות“). הן מוארות עתה באור הנוסף של דברי סאל"ב זייד (עמ' 42) ואחדים מן המדריכים שהשתתפו באחד הביורורים שנערכו — ושל סאל"ב אלחנן אורן (עמ' 47). מתחילות כבר להסתמן מגמות החיפוש אחר סינתזה ואחר הפתרונות המעשיים להשגתה.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?